

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVI (50)

Štev. (Nº) 2

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

9 de enero - 9. januarja 1997

MAG. MARJAN SCHIFFERER

Teden dni predsednik parlamenta

Ko sem tam v zgodnjih petdesetih letih zapuščal domovino, sem bil trdno prepričan, da je to za vedno. Spominjam se še, da sva s prijateljem Slovincem stala na palubi francoske ladje Farmose in se nana je pristanišče Bordeaux vse bolj oddaljevalo; končno so ostali le pe galebi. Šepnil sem spremljevalcu: „Zbogom Slovenija, zbogom Evropa!“

In so tekli dnevi in leta in so se dogajale čudovite stvari. Milenarij, kateremu smo dejali pač tisoč let, se je pričel rušiti, povsod, tudi v Sloveniji. Spet sem bil v domovini in to na tisti enkratni večer in čudovito noč, ko se je porajala nova država. Takrat sem bil že uradno, kot delegat Svetovnega slovenskega kongresa. Žal se je kongres predčasno končal, toda odšel sem s pozdravi: „Nasvidenje, Slovenija!“

V dolgih letih zdomstva seveda politično delo med izseljenci ni mirovalo. V izgnanstvu so se znašli politiki starega kova kot dr. Krek, Stare, Smersu, dr. Bajuk, Kremžar, Debeljak in še kdo ter takoj nadaljevali s Slovensko ljudsko stranko, ki so ji po evropskih primerih kmalu dodali ime Slovenska krščanska demokracija. Ob njih smo rastli maljši. Čeprav brez večjih perspektiv in pravzaprav samo, da smo kljubovali času, je stranka živela in nabirala članstvo in hodila na volitve. Starejši gospodje so odhajali, umirali, končno je bil kot predsednik stranke izvoljen dr. Marko Kremžar in to prav v času, ko se je bližala odjuga. Prav on je bil tisti, ki se je prvi povezal z Lojzom Peterletom, predsednikom SKD v Sloveniji in tako je prišlo do zlitja obeh strank. Zanimivo je, da je bil Lojze Peterle skoraj edini, ki je preko trenutnih lokalnih problemov videl dlje, mogoče zelo daleč in pravilno ocenil, da ni zanemarljivo število Slo-

vencev v izseljenstvu in da je to skupina, ki potrebuje le primerne pozornosti.

Zakaj pišem to? Ker se mi je zdelo, da sem v tistih prvih trenutkih svojega začasnega vodenja parlamenta videl z odra prav te ljudi, te predvojne politike, sedeče tam v klopih, ki so s tako neskončno požrtvovalnostjo in takim upanjem, ki je presegalo vse meje, pričakovali, da bodo doživeli ta čudež, da bo nekdo od njih sodeloval v svobodnem slovenskem zboru.

Predsedovanje zboru tistih nekaj dni zame ni bilo nekaj travmatičnega. Že vsa leta izseljenstva smo imeli svoja društva, svoje občne zbornice (seveda v manjšem obsegu, toda na podoben način) in z nekaterimi dodatnimi okoliščinami, ki sem jih tudi izbral (npr. pozdrav ob prihodu in odhodu predsednika Republike). Pri nas seveda nismo pozdravljali predsednikov, ampak kake krajevne župane ali argentinske osebnosti.

Čisto nekaj drugega pa je simbolika, ki je to dejstvo spremljala. Predvsem gre tu zahvala stranki SKD in njenemu vodstvu (tu naj omenim tudi tretjega podpredsednika SKD prof. Tineta Vivoda), ki je razumelo, da pomeni nastop izseljenca v Državnem zboru ustvariti Slovenijo brez meja, in končno vizionarstvo — dvigniti jez, da se bo slovenstvo pretakalo v obeh smereh.

Sicer pa naj pripomnim, da me je presenetila izredno gibčna politična telovadba nekaterih strank, ki so, priznam, razmeroma hitro dosegle izvolitev predsednika Državnega zbora, kar je bilo državi, ob vseh težavah, ki jih ima, vsekakor v prid. Moram pa kaj podobnega tudi glede mandatarstva? Slovenija mora biti nad ozkimi strankarskimi pozicijami.

Vir 12

Slovenija še vedno brez vlade

Ljubljana, 7. januar 1997

Dva meseca po volitvah Slovenija še vedno nima vlade. Predsednik republike Milan Kučan je v petek, 3. januarja, torej v skrajnem zakonsko določenem roku, tudi uradno predlagal za mandatarja predsednika Liberalne demokracije Slovenije (LDS) dr. Janeza Drnovška, čeprav je imel med možnimi kandidati najmanjšo podporo.

Glede na dejstvo, da je prvi krog pogovorov, ki jih je predsednik države g. Kučan opravil s predstavniki političnih strank, pokazal, da dr. Drnovšek uživa podporo le med poslanci LDS (25 poslancev), je minuli teden minil v znamenju zelo intenzivnih dogovorov med njim in predstavniki nekaterih političnih strank. Glede na dejstvo, da predstavniki t.i. strank slovenske pomladi — Slovenska ljudska stranka (SLS), Slovenski krščanski demokrati (SKD) in Socialdemokratska stranka Slovenije (SDS), ki imajo v parlamentu 45 od 88 + 2 (italijanska in madžarska manjšina) poslanskih mest, še vedno izrekajo podporo kandida-

tu za mandatarja Marjanu Podobniku (SLS), dr. Drnovšek podpira za imenovanje tako išče med nekdanjimi komunisti (Združena lista), nacionalisti (Slovenska nacionalna stranka) in predstavniki privilegiranih upokojujencev (Desus). Tako je dr. Drnovšek že podpisal sporazum s predstavniki stranke Desus (5 poslancev), tik pred podpisom pa je tudi sporazum z nekdanjimi komunisti (9 poslancev) in nacionalisti (4 poslanci). Kljub intenzivnemu podpisovanju sporazumov dr. Drnovšek za izvolitev nima potrebnih 46 glasov, zato politični analitiki že pričakujejo drugi krog volitev mandatarja. Vsi pa se tudi sprašujejo, kakšno vlogo bi ob morebitni zadostni podpori za izvolitev mandatarja lahko sestavila LDS z nekdanjimi komunisti, nacionalisti in predstavniki privilegiranih upokojujencev (Vsi poslanci Desusa se ne strinjajo s podpisom pogodbe z LDS). Jasno je namreč, da takšna sestava ni sposobna izvesti ne pokojninske ne gospodarske reforme.

Obvestilo SDS

DRNOVŠEK MANDATAR

Predsednik RS Milan Kučan je po zadnjem krogu posvetovanj s predstavniki poslanskih skupin v DZ za kandidata za mandatarja nove slovenske vlade predlagal 30. decembra Janeza Drnovška, dosedanjega predsednika vlade in predsednika LDS, ki je na novembrskih volitvah dosegla relativno zmago s 25 poslanskimi sedeži v 90 članskem parlamentu.

Janez Drnovšek je po objavi predloga potrdil, da je sprejel kandidaturu za mandatarja slovenske vlade. Hkrati je izrazil pričakovanje, da bo uspelo v prihodnjem mesecu rešiti zapletene politične razmere, nastale po volitvah. Drnovšek je ocenil, da so možnosti za pridobitev absolutne večine oziroma 46 glasov v DZ realne, kljub temu pa je glasovanje v parlamentu do določene mere negotovno, zato bo skušal poiskati oziroma predvideno podporo še povečati. Predsednik LDS je izrazil pripravljenost za pogovore z vsemi strankami.

Predsednik SLS in kandidat strank slovenske pomladi za mandatarja Marjan Podobnik je povedal, da ga odločitev predsednika države ni presenetila, obžaluje le, da se „stvar precej dolgo vleče, ker čakajo vlado zahtevne naloge in je zato vsak mesec pomemben“. Podobnik pričakuje, da bo priložnost dobil v drugem krogu kot kandidat pomladi in z zadostno podporo v DZ.

Dejal je, da pri pogovorih o oblikovanju prihodnje slovenske vlade ne gre za vprašanje, kako sestaviti še eno tako ali drugačno veliko koalicijo, ampak kako sestavi takšno, ki bo na osnovi volje volivcev sposobna s skupnim usklajenim programom popeljati Slovenijo v smeri vsestranskega uspešnega razvoja in učinkovitih mednarodnih povezav ob vsestranski zaščiti vitalnih nacionalnih interesov. Podobnik je izrazil pripravljenost za pogovore tudi s predsednikom države Milanom Kučanom o kandidatih za ministrska mesta, če se ocenjuje, da bi ti pogovori lahko doprinesli k večjemu razumevanju pogledov strank slovenske pomladi na prihodnji razvoj Slovenije. Podpredsednica SLS Berta Jereb pa je menila, da se da vladati v parlamentu brez velike večine, kar zelo zamegljuje stališče SLS in nudi možnosti za najrazličnejše domneve.

V ponedeljek, 6. januarja so se zbrali s predsednikom Državnega zbora vsi predstavniki parlamentarnih skupin in določili, da bodo v sredo, 8. januarja popoldne volili o Drnovšku kot mandatarju nove vlade.

Izvršilni svet SKD pa jo še enkrat potrdil, da se ne bo ločeno pogovarjal z drugimi strankami o možni sestavi vlade, ampak samo v skupnosti z ostalima strankama slovenske pomladi.

Zgodilo se je v Sloveniji

PARLAMENT STOJI

Vodje poslanskih skupin parlamentarnih strank se tudi v nadaljevanju pogajanj niso uspeli dogovoriti o sestavi delovnih teles državnega zbora. Strankam ni uspelo doreči niti sestave komisije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve (KVIAZ), predlagateljice sestave preostalih delovnih teles, ki bi jih DZ po svojem poslovniku moral ustanoviti do 3. januarja.

ŠUŠTARJEVO VOŠČILO

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Alojzij Šuštar je med božično polnočnico v ljubljanski stolnici zaželel vsem blagoslovljene božične praznike pa tudi srečno, zdravo in dobro novo leto. Dejal je, da se ob tej priložnosti posebej spominja vseh bolnih in ostarelih, kakor tudi vseh Slovencev po svetu. Nadškof Šuštar je ob božiču posebej voščil še pravoslavni Cerkev, ki praznuje Kristusovega rojstva praznuje 7. januarja.

NESREČE ZARADI SNEGA

Tovorni vlak, ki je peljal iz Kopra proti Linzu, je zjutraj 22. decembra na delu proge med postajama Zagorje in Sava zadel v tri velike skale ki jih je odtrgal sneženi plaz in pri tem iztiril. Poleg kompozicije je bilo v nesreči uničenih tudi več deset metrov železniške proge.

V prvih dneh januarja je v Sloveniji nastalo izredno mrzlo vreme, z obilnimi padavinami snega in žleda (ledeni dež). Zaradi mraza in teže snega se je porušilo nekaj daljnovodov elektrike, tako da je kakih 5000 hiš brez elektrike ali telefona in telefonske

napeljave. Tudi veliko dreves se je polomilo, tako da je gospodarska škoda občudna.

KONFERENCA ZDRUŽENE LISTE

Na četrti konferenci Združene liste socialnih demokratov v Postojni so sklenili, da ZL vstopa v pogajanja o izvolitvi mandatarja in koalicijski sestavi vlade kot enakopraven partner, ki se ne odreka nobeni možni vlogi za naslednje štiriletno obdobje. ZL bo kandidata za mandatarja potrdila le, če bo jasno predstavil sestavo koalicije in njen temeljni program ter se nato s stranko dogovoril o pogojih njihove podpore. Sklenili so tudi, da bo ZL v pogajanjih zastopala zlasti dve programski zahtevi. S prvo izključujejo kakršnokoli ekonomsko politiko, ki bi bila zastavljena na zamrznitvi plač ali drugih omejitvah s podobnimi učinki, z drugo zahtevo pa terjajo neokrnjenost svojih pravic, vključno s pravicami udeležencev NOB, torej nad povprečno in do drugih žaljivo finančno preddnost bivših „borcev za svobodo naroda“, ki so — kot se še danes vidi „borci za boljše pokojnine“, kot jih dobiva ostali narod.

NARAVNA ZNAMENITOST

Minister za okolje in prostor Pavel Gantar je območje Škocjanskega zatoka začasno, in sicer od 1. januarja do 31. decembra 1997, razglasil za naravno znamenitost. Območje Škocjanskega zatoka je enkraten primer redkega in izredno ogroženega sredozemskega močvirskega biotopa z edino braklično vodo (morska in sladka voda) v Sloveniji, kjer prezimujejo, gnezdiijo ali se na svoji selitveni poti ustavljajo številne vrste ptic.

Svetovni slovenski kongres

Konferenca za Argentino

Ideja za Svetovni slovenski kongres je padla že leta 1989 v Dragi kot protiutež tedanji komunistični diktaturi. Povezoval bi vse Slovence po svetu v nekako enoto. Ko se je Slovenija osamosvojila, je to idejo razvila in spravila v življenje, predvsem kot povezavo Slovencev po svetu in državo Slovenijo ter je prav za dan razglasitve samostojnosti zbrala v Ljubljani v tem okviru vrsto predstavnikov izseljencev, ki so po svojih močeh predstavili v svetu s svojimi zvezami rojstvo mlade države.

Potem se je ideja razvijala, ustanovile so se konference za posamezne države, nekatere delujejo bolj, nekatere z manj uspeha, a Kongres je postal priznana ustanova v slovenskem svetu, ki poskuša razčistiti nekatere probleme. Seveda je Kongres nestrankska ustanova, ki deluje za splošne narodne koristi.

Med nami v Argentini se je Kongres predstavil ob vabilu v Ljubljano leta 1991. Tedaj smo izvolili 10 delegatov povojne politične emigracije in 5 delegatov predvojnih izseljencev. V Ljubljani smo razvili veliko delavnost, pozneje pa je ideja sicer še ostala živa, a organizacije ni bilo moč formalno ustanoviti. Kongres je bil osnovan striktno na osebnem članstvu, mi pa smo zaradi naše močne organiziranosti - ki je neobičajna v izseljenstvu - hoteli ohraniti skupinsko povezavo tudi v Kongresu. Ko so se pozneje pravila spremenila, je bilo možno najti novo izhodiščno točko. Medorganizacijski svet je pooblastil Zedinjeno Slovenijo, da premisli in pripravi ustanovitve konference za Argentino in njeno sestavo.

Tako je po razgovorih s sedanjim predsednikom SSK dr. Jožetom Bernikom, ki nas je letos za božič obiskal, prišlo do skupne seje, na kateri se je formalno ustanovila Konferenca za Argentino - SSK.

27. decembra zvečer so se zbrali v Slovenski hiši člani razširjenega Medorganizacijskega sveta in leta 1991 izvoljeni delegati povojnih in predvojnih naseljencev. Predsednik Kongresa dr. Jože Bernik je najprej orisal cilje, delo in probleme Kongresa, nakar se je razvil pogovor. Predsednik ZS Marjan Loboda je nato predstavil osnovne točke o ustanovitvi Konference za Argentino, o katerih se je razvila debata. Najtežji problem je bilo uskladiti organizacije povojnih in predvojnih naseljencev, ki pa je bil uspešno rešen in je bila tako s soglasnim pristankom ustanovljena Konferenca za Argentino SSK.

V glavnem je bila sprejeta oblika društvenega članstva vseh slovenskih društev, domov in ustanov obeh emigracijskih skupin, katerih predstavniki sestavljajo Upravni svet Konference, kakor tudi vsi izvoljeni delegati izpred petih let. Ti izvolijo izmed sebe Izvršilni svet, ki se sestane nekajkrat na leto, da se obravnava skupne in važne zadeve, Izvršilni odbor pa opravlja tekoče posle. V to Konferenco lahko tudi pristopijo drugi posamezniki, ki imajo interes in voljo sodelovati. Sklenjeno je bilo, da naj Domovi, društva in organizacije potrdijo svoje članstvo v primernem času.

Kongres ima trenutno opravka s pripravo in sodelovanjem pri raznih zakonih o izseljencih, pri boju slovenskih narodnih manjšin na Koroškem in Primorskem itd.

Konferenca za Argentino je ena najmočnejših konferenc v svetu in je prav, da se tudi njen glas sliši v Sloveniji in drugod. Sedaj so v Kongresu predstavljeni Slovenci iz praktično vsega sveta in bo lahko govoril v imenu vseh Slovencev po svetu, tako pred mednarodno kakor uradno slovensko javnostjo.

Upajmo, da bodo delo in uspehi kongresa plodni tako za nas v Argentini kakor za vse Slovence po svetu.

Ustanovitvene konference za Argentino SSK so se udeležili:

Predsednik SSK dr. Jože Bernik s soprogo dr. Marijo; za ZS Marjan Loboda, Emil Cof, cont. Milan Magister, Lojze Rezelj (ki je tudi predstavljal društvo Slovenska pristava); za dušno pastirstvo msgr. Jože Škerbec, za Slomškov dom Marjan J. Loboda in prof. Neda Vesel Dolenc, za Slovenski dom v San Martinu Andrej Peršuh, lic. Vladko Voršič in Mirjanka Voršič, za Naš dom San Justo Janez Albreht in Tone Oblak, za Slovenski dom v Carapachayu Franci Korošec; ter leta 1991 izvoljeni delegati arh. Marjan Eiletz, Tine Debeljak, dr. Katica Cukjati, lic. Božidar Fink, prof. Tine Vivod, Ivana Tekavec, predvojne naseljence pa sta predstavljala delegata Ciril Kren in Rudi Guštin.

Osnovne točke dogovora ob ustanovitvi SSK - KA, sprejete na ustavnosti seji 27. XII. 1996 v Slovenski hiši:

1. Ustanovi se **Konferenca za Argentino Svetovnega slovenskega kongresa - SSK-KA**.

2. SSK - KA deluje v skladu s pravili in nameni Svetovnega Slovenskega kongresa. SSK - KA uporablja grb SSK s pripisom „Konferenca za Argentino“.

3. Ustanovni člani SSK - KA so predstavniki vseh slovenskih krajevnih domov, organizacij in ustanov in vsi delegati, ki so bili izvoljeni za ustanovni občni zbor SSK leta 1991.

4. Upravni svet SSK - KA sestavljajo vsi predsedniki včlanjenih ustanov, redno izvoljeni v skladu s svojimi pravili. Člani Upravnega sveta izmed sebe izvolijo Izvršilni odbor, ki ga sestavljajo predsednik, dva podpredsednika, tajnik, blagajnik in referenti po potrebi. Izvršilni odbor lahko po uvidenosti pritegne sodelavce iz vrst članstva. Upravne posle vodi pisarna Zedinjene Slovenije. Za upravne stroške prispevajo vsi člani po dogovoru.

5. Izvršilni odbor SSK - KA poroča o svojem delovanju na vsakoletnem občnem zboru. Ob tej priložnosti se preveri sestava Upravnega sveta, ki nato izmed sebe izvoli novi Izvršilni odbor.

Zgodilo se je v Sloveniji

SPORAZUM LDS — DESUS

Predsednik Liberalne demokracije Slovenije Janez Drnovšek in Demokratična stranka upokojencev Slovenije sta sklenili pogajanja o skupnem delovanju, predvsem na področjih političnega sodelovanja, pokojniške reforme ter gospodarske in zdravstvene politike. Drnovšek in predsednik DeSUS-a Jože Globočnik sta sporazum o sodelovanju podpisala v ponedeljek, 6. januarja.

SREČANJE ZDOMCEV

V Radencih je v navzočnosti kakšnih sto udeležencev potekalo 27. decembra 1996 že šesto tradicionalno srečanje zdomcev. Državni sekretar za Slovence po svetu Peter Vencelj je zatrdil, da se njegov Urad prizadeva, da bi bilo problemov čim manj. Danes imamo praktično v vseh državah, kjer živi največ naših zdomcev, predstavnštva, kjer probleme rešujejo sproti in na zadovoljstvo vseh. V imenu približno 50 tisoč slovenskih zdomcev, ki so združeni v okrog 250 slovensko kulturno-posvetnih društev po vsem svetu, je navzočim zdomcem in drugim udeležencem srečanja spregovoril predsednik Slovensko kulturno prosvetnega društva Sava iz Frankfurta J. Zemljič.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Vstopamo v volilno leto. Ta priložnost je običajno povod za raznovrstna razmišljanja. To pot mi je padlo v glavo vprašanje volilnih obljub in kako te obljube vplivajo na razpoloženje volilcev. Lahko bi trdili, če pogledamo prakso zadnjih let, da te obljube bolj malo odločajo izid volitev ali pa jih državljani bolj malo jemljejo v poštev. Pogledajmo.

DVAKRAT NA LED?

SedANJI predsednik je imel lep seznam volilnih obljub iz prve volilne kampanje, ki jih pa ni mogel izpolniti. In kljub temu je pri drugi tekmi za predsedništvo znova zmagal tudi sredi novega obilnega seznama zagotovil. Lahko bi rekli, da so šli volilci drugič na led, če bi oni res verjeli, da bo te nove obljube izpolnil. Ker pa je večina vedela, da je to nekaj nemogočega, o kaki prevari ni mogoče govoriti.

Te misli se mi porajajo spričo zadnjih dogodkov okoli suverenosti malvinskega otočja. Menem je v prvi volilni kampanji zagotavljal, da jih bo Argentina ponovno osvojila „z ognjem in krvjo“. Ko pa je prevzel predsedništvo, je celotno zadevo preokrenil, začel do prebivalcev otočja (in do angleške vlade) politiko prikupljanja in istočasno zagotovil, da bodo otoki leta 2000 argentinski. Sedaj je zapustil to nastopanje in Londonu ponudil delitev suverenosti (in seveda lastnine) otočja ter seveda naletel na negativen odgovor. Lahko trdimo, da Malvini nikdar niso bile tako daleč od Argentine kot so danes, ko ogromna petrolejska ležišča in bajno ribolovsko bogastvo vedno bolj navdušujejo lokalno vlado, naj izvede postopek osamosvojitve pod angleškim okriljem in ko Anglija na to gleda s simpatijo.

Druga taka zadeva je, na primer, obljubljena povišica plač ali pa odprava brezposelnosti. Ob priložnosti prve volilne kampanje je predsednik obljubljal delo na levo in desno. Ko je tekla druga volilna kampanja, je trdil, da bo letno ustvaril 300.000 novih delovnih mest. A že dolgo v državi ni bilo take brezposelnosti kot danes in vlada sama priznava, da bo preteklo precej let, predno jo bodo temeljito znižali. Do volitev bo padla kvečjemu za en procent, kar je vsekakor premalo za uspešno volilno kampanjo.

Kaj bo torej vlada obljubljala letos, ko so pred nami kaj važne parlamentarne volitve, s katerimi bodo zamenjali polovico poslanske zbornice? Kajti, nekaj bo treba obljubljati, pa čeprav, kot smo videli, volilci na obljube ne dajo kaj veliko. Tudi samo opevanje uspehov ne bo zadoščalo, ker je glavni uspeh sedanje vlade gotovo gospodarska stabilizacija; a ker je cena te stabilizacije izredno velika (recesija, brezposelnost, socialna stiska), je ne bodo preveč poudarjali. Segli bodo pač po drugih argumentih, malo bolj ljubih sedanjemu volilcu.

Opozicija pa nima teh težav. Obljublja ti je lahko, zlasti kadar je kdo v opoziciji. A ker se tudi na obljube opozicije volilci preveč ne ozirajo, bodo tako radikalni kot frentisti segli po kritiki, raznih obtožbah korupcije itd. Vse to jim je že doslej rodilo lepe sadove.

Preden preidemo na drugo snov, se vsaj na kratko zadržimo pri dveh točkah. Ko gre za obljube, se spomnimo, da je predsednik svoj čas obljubil, da bo v tisoč dneh očistil buenosaireski „Riachuelo“. Za to je bila zadolžena María Julia Alsogaray. Seveda, o kakem očiščenju ni ne duha ne sluha, o čemer jasno priča vonj, ki nas spremlja vsako pot, ko se peljemo čez to rečico.

Druga zadeva pa se tiče prej omenjene stabilizacije: objavljene so bile številke inflacije za december in seveda za celotno lanskno leto. Decembra je bila inflacija, po

uradnih statistikah negativna. Cene da so padle za 0,3 odstotka. Kar je zneslo letno inflacijo v „višini“ 0,1 odstotka. Ta številka predstavlja najnižjo inflacijo tej polovici stoletja, saj ni bilo enake od leta 1944, ko se je dejansko pričel peronizem. Hudoobni jeziki seveda kaj hitro vedo povedati, da je delavsko stanje tudi podobno tedanjemu, ko ni bilo izvojevane še nobene socialne pravice, kot smo jih poznali naslednjega pol stoletja in na katere danes pozabljamo, ker jih menim odpravlja drugo za drugo. A to je druga pesem.

NA KATERO BESEDILO

Da. Na katero besedilo pojemo to „drugo pesem“. Svoj čas so bili v modi vici na besedilo peronistične himne, tiste druge kitice, ki opeva slavo Peronu, ker se je „boril proti kapitalu“. Sedaj se te kitice ne poje več razen na zborovanjih kakega upornega sindikata.

In prav sindikalna zadeva je znova prišla v ospredje, ko je eden izmed sodnikov proglasil dekrete o delavski zakonodaji, katere je podpisal Menem, za neveljavne, še več, za neustavne. To pa je bil za vlado hud udarec: prvič, ker ga niso pričakovali, drugič pa, ker postavlja vso zadevo v kaj nerodno luč. Predsednik je mislil še naprej to zadevo urejevati pod pritiskom na sindikate, češ, ali s pogajanjimi pristanejo na novo zakonodajo, ali pa bo vse uredil z dekreti.

Seveda razsodba ni dokončna, vlada se je že pritožila na zbornico in če bo še tam rezultat negativen, ji ostaja vrhovno sodišče, kjer se zanaša na poslušnost provladne večine njenih članov. Po drugi strani pa je že začela omenjenega sodnika (Julio García Martínez, 77 let star) preganjati z grožnjami, da bo proti njemu sprožila politično sodbo. Da pa je blamaža popolna, se je izkazalo, da je García Martínez star peronist, ki se je celo udeležil slavnega shoda na majskem trgu 17. oktobra 1945, ko se je peronizem formalno „predstavil“ pred argentinsko družbo. In še en zaplet: tožbo, ob kateri je izrekel svojo sodbo proti dekretom, je predložila na sodišču skupina radikalnih in frentističnih poslancev.

Vendar se ofenziva na delavske pozicije ne ustavi. Sedaj je že v veljavi odlok, da si delavci lahko svobodno izberejo organizacijo socialnega skrbstva. Doslej je bil vsak vezan le na lastni sindikat in na zdravstveno oskrbo, ki mu jo je ta nudil. Ta prva sprememba je sicer pozitivna, ker je bilo na marsikatero teh ustanov, sicer pozitivnih, izrečenih precej kritik. A ta svobodna izbira je šele prvi korak; drugi bo stopil v veljavo prihodnje leto, ko bodo delavci lahko izbrali tudi katerokoli privatno zdravstveno ustanovo. Tu pa se poraja vprašanje, če bo to mogoče z dosedanjimi prispevki, kakšna bo tista oskrba, in zlasti, ali bo mogoče ohraniti duha solidarnosti, ki je preveval sindikalne organizacije.

Pogajanja med vlado in sindikati so se po stavki obnovila. Dejansko so že prej tekle v lepem redu, pa je ta zadeva socialnega skrbstva tedaj vse pokvarila. A dejstvo je, da je to že dolgoleten problem, saj so vladni načrti v tem smislu še izza leta 1991. Koliko časa bo poteklo, dokler bo vsa zadeva dokončno urejena se ne da dognati. A vsaj glavne trenutne zaplete morajo rešiti čimprej. Vlada ne more dopustiti, da bi do kakih večjih težav prišlo neposredno pred volitvami. Tedaj bi vsak tak spodrsrljak lahko postal nevaren. In glavno, za kar mora menim skrbeti, je, da ne izgubi tiste rahle lastne večine, ki jo ima v poslanski zbornici. O kaki možnosti prepričljive zmage, ki da bi Menemu celo omogočila naknadno novo kandidacijo, pa vsekakor ni govora.

VINKO VASLE, Mag, številka 27

(2) - KONEC

Ivan Oman

• V zadnjih letih se je pokazalo, da ima politika neke druge vrednote in svojo moralo, ki se tako razlikujejo od splošnih, da je vse skupaj že zelo problematično.

Vse v slovenski politiki je problematično. Že ko smo ustanavljali Demos, so bile velike težave. Čudne kompromise sem moral sklepati, da sem sploh obdržal stranko skupaj, vendar sem vedel, da je to edini način, da se sploh spopademo s partijo na volitvah.

Upam si trditi, da smo šli na prve volitve z nekim idealizmom, ki pa se je takoj po njih začel izgubljati. Pomembneje je postalo, kaj bo kdo, kdo bo koga, kje bo kdo... Ko je bila dobljena vojna za Slovenijo, se je začela prava erozija idealizma.

• Vprašanje prestiža je ena raven. Ali je možna tudi druga raven, na kateri so starorežimske in udbovske strukture tako dobro obvladale Demos, da ni bilo druge možnosti kot razpustiti ga?

Demos je začel razpadati takoj po volitvah. Najprej komaj opazno, dobro vidno pa po skupni poti Kučana in Rupla v Španijo.

• Torej se je Ruplu zgodilo to, da je šel na pot kot prepričan antikučanovec, nazaj pa je prišel kot prepričan kučanovec?

Nekaj takega.

• Kdo v resnici vlada v Sloveniji leta 1996?

Drnovšek najbrž ne. Po moji oceni on ni resnični šef vlade.

• Mnenja o Kučanu so si diametralno nasprotna. Od tistih, da je čudovit človek, ki se je demokratiziral, do tako ostrih ocen, da ob šibki formalni moči, ki jo ima, neformalno izjemno močno deluje in vpliva na vse politično dogajanje v Sloveniji, da je tako rekoč alfa in omega vsega.

Zelo težko ga je presoditi. Slivnika bi na primer moral tožiti za vse očitke v knjigi Kučanov klan, če ti seveda ne držijo. Vendar je rekel, da knjige ne bo bral...

• Kakšno je vaše osebno mnenje o podobi socialdemokratov za spremembo volilnega sistema?

Čisti večinski sistem ni dober. Ko smo pripravljali zakon o volitvah, sem zagovarjal nemški kombiniran sistem, ki je proporcionalen. Vsak okraj ima svojega poslanca in vsaka stranka tolikšen odstotek poslancev, kakršnega je dobila na volitvah. Zato pa je potrebno fleksibilno število poslanskih mandatov. Trenutno imajo v Nemčiji 12 ali 15 poslancev čez mejo, da so stranke dobile svoj odstotek.

Nekaj podobnega zdaj predlaga državni svet. Če bi spremenili še z ustavo določeno število poslancev, bi ta sistem podprl. Vsak volivec bi vedel, kdo je bil izvoljen v njegovem okraju, in vsaka bi dobila svoj delež.

Večinskemu sistemu nasprotujem zato, ker obstaja teoretična možnost, da opozicije ni, da izgine iz parlamenta. Praktično je to sicer malo verjetno, vendar obsojam že teoretično možnost, da bi neka stranka imela večino v vseh okrajih. Nekaj takega se je zgodilo na zadnjih volitvah v Kanadi. Stranka, ki je dobila okrog 40 odstotkov glasov, ima 10 ali 12 poslancev.

Mislim, da je pomembneje kot to, kdo je v opoziciji, dejstvo, da opozicija je. To je temelj demokracije — da neka stranka ne more sama vladati. Če se zgodi, da neka stranka dobi vsaj dve tretjini glasov, lahko spreminja ustavo, lahko pred vsakimi volitvami (po naši ustavi) spreminja volilni sistem tako, kot ji ustreza. Tega se bojim.

• Janši je vendarle uspelo nekaj, za kar marsikdo ni verjel, da je mogoče — zbral je 43.000 podpisov. Največji očitek pa je

vendarle, da se ne spoštuje ljudska volja in zakon o referendumu. Da se ignorira tolikšno število ljudi.

Sam bi takoj, ko je Janša prinesel 43.000 glasov, razpisal referendum. Naj odločijo ljudje; prej bi jim seveda razložil, kaj to pomeni.

• Je torej, po volitvah politična vlada vna tako imenovanih strank slovenske pomladi utopija ali realnost? Ne glede na volilni sistem.

Ni izključena, je pa zelo malo verjetna. Če bi preračunali in primerjali rezultate s konca leta 1992 ter predvidevali na tej podlagi, bi celo lahko pričakovali „pomladansko“ vlado, vendar bi imela ta zelo hudo delo. Enkrat bo namreč v državi treba začeti delati red. Tega si doslej ni upal storiti še nihče, zato bi bila rešitev, o kateri je tolikokrat govoril Janez Podobnik — tehnična vlada — za to državo zelo koristna. Vsaj za pol leta, da bi uredila tiste stvari, ki si jih stranke preprosto ne upajo. To je pobiranje davkov, cena bencina, elektrike, reforma pokojninskega sistema — to so hude stvari, ki se jih bo vsak otepal, kolikor se bo le dalo.

• Kaj je narobe z bencinom in elektriko?

Smo najcenejši v Evropi, za ceste pa nimamo denarja... To so nepopularni ukrepi, ki bi jih lahko rešila tehnična vlada, v kateri stranke ne bi bile nič krive, ampak bi lepo zamižale, dokler se ne bi vse skupaj uredilo. Ta ukrep ne bi bil nič posebnega.

• Če se vrneva k vaši politični usodi, torej ne drži, da bi zamenjali stranko?

Ne razmišljam o zamenjavi stranke, ampak o odhodu iz politike. Utrujen sem od let, od dvojnega dela — še vedno namreč delam na domači kmetiji — in od zmešanega stanja v državi. Poleg tega bi rad doma pomagal ženi, kar je eden od zelo pomembnih razlogov za odhod.

• Boste lahko brez politike?

Med počitnicami nisem veliko razmišljal o politiki in verjetno jo bom od strani še vedno spremljal. Morda bom delo nadaljeval v občinskem odboru SKD ali pa tudi ne.

• Svoje stranke ne boste ustanavljali?

Če bi to nameraval, bi jo ustanovil pred enim letom in šel zdaj v ofenzivo. Da se bom umaknil iz politike, sem se odločil pred dvema letoma.

• Vas na septembrskem kongresu SKD ne bo več?

Najprej sem mislil, da ne bi šel, pa sem si premislil. Hočem povedati še nekaj stvari.

• Ste že dobili kaj ponudb iz drugih strank?

Kdo pa mara večnega oporečnika.

„Zdravnik po sili“

v Slovenski vasi

V Slovenski vasi v Lanusu se že nekaj časa opaža živahna dejavnost mladinske gledališke skupine. Lani so pripravili že nekaj dobrih predstav, tako v Hladnikovem domu kot pri SKA v Slovenski hiši. Za konec leta so posegli po klasičnem Moliéru in nam podali njegovo komedijo Zdravnik po sili.

Znano je, da je bil igralec Jean Baptiste Poquelin, imenovan Molière, velikokrat bolan — saj je umrl med igro — in mu vsi zdravniki tistega časa niso mogli veliko pomagati, zato se jih je tudi privoščil v svojih žgočih komedijah in satirah. Predstavljeno delo Zdravnik po sili je eno takih. Preprostega, a zvitega kmeta po sili pripravijo do tega, da se pokaže kot zdravnik, da „zdravi“ hčerko bogatstva, ki pa v resnici hoče le svojega izvoljenca. Zdravnik jima

pri tem pomaga; po teh in drugih zapletljajih se zgodba srečno konča, pri tem pa Molière nekakrat udari čez ohole bogatine in zdravnike, ki se brigajo le za svoj žep.

Igra v Lanusu je odlično uspela.

Glavnega igralca — zdravnika — je utelesil mladi Martin Sušnik. Imeli smo ga že priložnost videti na odru, a s to kreacijo nam je spet zatrdil, da smo dobili Slovenci v Argentini nov igralski talent, ki se iz igre v igro stopnjuje. Dobro obvlada kretnje, posebno manjše, ki pa poživljajo dogajanje in ga napravijo realnega, variacijo glasu in še ves prostor odra. Upamo, da bomo od njega dobili še kake druge nove vloge.

Seveda pa so tudi drugi — vsi mladi — igralci doprinesli svoje. Najprej moram pohvaliti, da so znali svoje vloge zelo dobro, pa so jih tudi primerno izdelali.

Bogataša Geronta je igral Marko Pallota, ljubimca Leandra Marko Kocjančič, slugi Valera-Boris Rot in Luka-Jožko Črnak, ženske vloge pa so si razdelile hči Lucinda — Valerija Burja, zdravnikova žena Lojzka Mehle in dojlja Rotija Grbec.

Videti je, da se ta skupina trudi za dobro predstavitev, da pa je tudi sposobna dati na oder boljše dela in jih primerno in zadovoljivo predstaviti. Imel bi samo eno pripombo: Vidi se, da mladi niso bili rojeni v Sloveniji, za-

Martin Sušnik še kot kmet, žena Lojzka Mehle.

Dojlja Rotija Grbec, Geront Marko Pallota, Lucinda Valerija Burja, zdravnik Martin Sušnik.

Vsa skupina Mladinskega gledališča v Slovenski vasi na odru.

to nekatere nenavadne besede narobe naglašajo. To je malenkost, a se z lahkoto odpravi, če bi kak starejši pred pričetkom študija to dikcijo primerno zaznamoval.

Režiser je bil mladi Martin Sušnik, ki je pokazal tudi režiserski talent; igro je odlično zamislil in izvedel, saj je dobro razumel duha dobe. Dejanje je potekalo hitro, kot v komedijah mora biti, sceno je zamislil primerno, čeprav skromno, razen prvega dejanja v gozdu, ki je bila prav košata. Izdelali so jo Toni Cerar, Jožko Črnak in Slavko Reven. Rekviziter je bil Marko Pallota, inšpicientka Lojzka Mehle, osvetljuje je imel na skrbi Toni Cerar.

Želeti bi bilo, da bi ta igra šla po vseh naših odrih, da bi vsi rojaki uživali dobro klasično satiro in se od srca nasmejali, kar nam je vsem potrebno.

TD

Baragova šola

Slovenska vas, 11. december 1996. Spet je leto naokoli in ponovno smo se zbrali ob zaključku šolskega leta.

Najprej smo se v cerkvi Marije Kraljice zahvalili Bogu in Mariji za vse darove in modrosti, ki smo jih prejeli v tem šolskem letu. Mašo je daroval Franci Pavlič CM.

V Hladnikovem domu se je nadaljeval program, na katerem so nastopili vsi učenci Baragove šole.

V uvodnem govoru je voditeljica šole Mirjam Goljevšek pobrskala po sestavi, ki jih je napisal Mirko Kunčič, in nam nanašala nekaj zelo zanimivih in premisleka vrednih primerjav. Te nas pripeljejo do zaključka, da so počitnice res lepe in potrebne, a še lepša in potrebnejša je šola. Vsi tisti, ki so bili pridni in marljivi, so si tudi počitnice res zaslužili. Škoda pa je za vse tiste, ki so svoje talente in čas zapravili in le malo pridobili v tem šolskem letu. Seveda se otroci v teh letih tega še ne zavedajo in je nujna tudi spodbuda in pomoč staršev pri vzgoji v dobre in plemenite osebe.

Najprej so nastopili učenci 5. in 6. razreda z ugankami in pesmicami Otona Županiča. Nato so se jim pridružili še učenci

4., 7. in 8. razreda in skupaj so nam zapeli tri pesmi. Učenci 3. razreda so nas popeljali v pravljčni svet Sneguljčice in palčkov, otroci 4. razreda pa so nas razvedrili z moderno glasbo, živahno pesmico in plesom.

Kot vsako leto, smo se tudi letos poslovili od petih šolarjev. Osmi razred so končali: Marjan Bratuž, Ana Marija Črnak, Damijan Črnak, Cecilija Pallotta in Martin Rozina. Od njih se je poslovila Mirjam Goljevšek, ki je med drugim dejala: „Povsod in vedno tako živite in se tako obnašajte, da vas bo Bog vesel. Vašega lepega življenja in vedenja bodo veseli tudi vaši starši, predstojniki in vzgojitelji.“

V zaključnem delu programa so nas razveselili še naši najmlajši s petjem in recitacijo. Prvošolčki so povedali, kje in kako bodo preživeli počitnice, učenci 2. razreda pa so nastopili s pristrčno in lepo prošnjo.

Ob koncu programa je predsednica Odbora staršev Marija Sušnik v kratkem govoru opozorila na vlogo in pomen Slovenske šole in se zahvalila vsem katehetom in učiteljem, ki so v tem šolskem letu učili v Baragovi šoli.

Slomškova šola

V zadnjih mesecih je imela Slomškova šola več prireditev. Meseca oktobra smo počastili naše matere in stare matere. Pripravili smo skupaj z mladino kratko proslavo. Z deklamacijami in s petjem smo pozdravili naše mamice. V imenu Slomškove šole je govorila Erika Bohinc, v imenu mladine pa Irena Žužek. Obdoro staršev in mladina sta pripravila tudi majhno pogostitev.

Sklepna prireditev pa je bila 30. novembra. Ob prihodu slovenske zastave smo zapeli slovensko himno, nato je Alenka Poznič pozdravila vse navzoče in nas spomnila na bolno voditeljico Lenčko Malovrh. Zahvalila se je vsem, ki so se med letom trudili, da bi naši otroci rastle v veri in slovenstvu. Prosila je starše in otroke, naj vsaj doma govorijo slovensko, naj berejo slovenske knjige, ker le na ta način lahko bogatijo besedni zaklad in sledijo pouku.

Nato so nastopili vsi otroci Slomškove šole, od vrtca do 8. razreda. Povezavo programa je pripravila Marjana Rezelj in popeljala otroke v živalski vrt. Tam je deževalo, zato so najmlajši plesali z dežniki, malo starejši so pa že videli mavrico in deklamirali Gregorčičevo pesem. Med obiskom živalskega vrta so peli in deklamirali o živalih, ki so jih tam srečevali: o muckah in miših, o slonih, o medvedkih, o raku, o škrlančku, o zlati ptički. Nato so se z velikim veseljem (zapeli so pesem „Prav rad iz šole grem“) podali na Koroško, kjer so zapeli pesem „Pri nas na Koro-

škem“. 8. razred se je pa poslovil z Gregorčičevo „Soči“.

Učenci 8. razreda Monika Štefe, Erika Ribnikar in Tomaž Vombergar so predali zastavo Lučki Kinkel, najboljši učenki 7. razreda. Po poslovnem nagovoru kateheta msgr. Jožeta Škerbca in Mete Vombergar so osmošolci dobili spričevala in darila. Letos je končalo osnovno šolo 7. učencev. Poleg že imenovanih so še: Erika Bohinc, Andrej Grabnar, Barbara Hribar ter Fredi Levstek. V imenu vseh osmošolcev se je Tomaž Vombergar zahvalil vsem učiteljem in učiteljem za ves njihov trud med leti šolanja ter staršem za vso pomoč in spodbudo. V imenu odbora staršev je podala poročilo o finančnem stanju šole Anči Levstek. Posebno se je zahvalila Malki Grabnar in Minki Štefe za dolgoletno delo v odboru staršev.

V letu 1996 je obiskovalo šolo Antona M. Slomška 78 učencev. Šolo je vodila Alenka Poznič, za duhovno vzgojo je skrbel msgr. Jože Škerbec, učili so pa: Lučka Tomazin, Lučka Vombergar, Mateja Šmalc, Angelika Selan, Helena Rode, Marjana Rezelj, Monika Svetlin, Kristina Breznikar, Meta Vombergar in Marjan Loboda ml. Za petje so skrbeli: Olga Urbančič, Gabi Malovrh in Marcel Brula, za telovadbo pa Karla Jakoš in Matjaž Omahna.

5. decembra nas je pa obiskal sv. Miklavž, v spremstvu angelov in parkljev je obdaril naše najmlajše in osnovnošolce.

Ljubljana, 16. XII. 1996

Vsem članom SKD, posebno pa odbornikom želim milosti polne božične praznike in mnogo uspehov na osebni ravni in kot stranka v letu 1997.

Lepe pozdrave

Marjan Schiffrer

Radenska

JE ŽE TU

MENDOZA

PLANINSKA KOČA

V začetku letne sezone sta predsednika Planinskega odseka inž. Marjan Bajda in Fantovske zveze Vladko Žumer obiskala koč „Jože Kastelic“ v mendoški hribih.

Redni obisk vzdrževanja je v tej priliki bil še lepši, ker je skoraj sredi poletja gosto snežilo in naravo popolnoma pobelilo.

Koča v hribih nam služi za vsak kratek dopust in počitnice. Pogosto jo obiskujejo alpinisti iz Slovenije, ko želijo doseči vrh Amerike (Aconcagua, 6.962 m.), in je odprta tudi vsem Slovincem, ki obiščejo deželo sonca, dobrega vina in visokih planin.

Planinski odsek opominja vse rojake in prijatelje, da je Slovenska koč v „Los Penitentes“ na razpolago skozi celo leto.

MIKLAVŽEVANJE

Sv. Miklavž je prišel na obisk v Mendoza na praznik Brezmadežne zvečer. Pristopil je v polno dvorano Slovenskega doma v spremstvu lepih angelov, kjer so ga pričakovali predvsem otroci, tudi starši, mladina in drugi. To je za naš naraščaj izredno pričakovani dogodek, saj se nanj pri-

pravljajo z molitvijo že mesece. Tudi za vso skupnost je praznik veselja in zabavanja.

Ni manjkala številna komisija parkeljnov, katerim se ni posrečilo odnesti nobenega in so se morali praznih rok vrniti v pekel.

Sv. Miklavž se je dolgo zamudil med nami, ker je prinesel ogromno daril.

Med odhodom so ga otroci poljubljali in poslovil se je od vseh navzočih z blagoslovom.

ZAKLJUČEK ŠOLSKEGA LETA

Slovenska šola Sv. Cirila in Metoda je v nedeljo, 15. decembra po sv. maši pripravila zaključno prireditev za letošnje dobo.

Učenci so nastopili z otroško „Pekarna Mišmaš“ v režiji Lenčke Božnar.

Po igri je sledila razdelitev spričeval.

Otroci sedmega razreda so se posebno zahvalili voditeljici šole Lenčki Božnar za ves trud in potrpežljivost skozi vsa leta ter ji dali v spomin kartico in darilce.

V imenu mendoškega občestva se je predsednik Društva Davorin Hirschegger zahvalil učiteljicam osnovne šole in profesorjem srednješolskega tečaja.

T.Š.

Proslava Brezmadežne

V nedeljo, 8. decembra 1996, smo se mladi srečali v Cerкви Marije Pomagaj, da bi se ji priporočili, se ji darovali in se obnem zahvalili, da nas je letos, kot vedno, nosila v naročju po poti Svojega Sina. Mašo je daroval župnik Jože Guštin. Evharistično daritev je ovila pesem mladih umetnikov s prelepimi melodijami slovenskih Marijinih pesmi, ki so se s skupno molitvijo dvigale k Bogu.

Cerkev, v prekrasni obliki rož, je bila polna Marijine nežnosti, dobrote, usmiljenja in lepote. Vsak jo je začutil v svojem srcu. Tam so donele besede ob Shubertovi „Ave Marije“. Sledila je „Ave Marija“ (Gounod). V popolni tišini, ki je nežno objemala mile akorde orgel in odločno čuteči glas pevca smo premišljevali, Marija pa nas je gledala iz nebes.

V knjigah veselega oznanila, — je molil veren fant v imenu cerkve, zbrane ob oltarju —, so besede o Tebi skromne. A ob

vsaki besedi pisma slutimo Tvoj korak.

Vodi nas, Mati življenja! Ti, ki si nosila Njega pod svojim srcem po tej poti. Mi bomo molče hodili ob Tebi, da slišimo Tvoj korak in smo gotovi Tvoje bližine...

V en glas se je dvignila molitev ob skupnem petju „Marija skoz' življenje“, ki je bila kot pečat privolitve vseh navzočih.

Pesem, s katero se mladina rada izraža, je zaključila priporočitev.

Sedaj nam je lepo, ker nas Ona vodi in ker smo Njeni!

Sledil je skupni zajtrk ob veselem razpoloženju in poletnim soncem.

Zahvaljujemo se v imenu Mladinskih organizacij mladim umetnikom, ki so delili z nami tako globoka čustva in nam podarili prireditev za naša srca: Anica, Cvetka, Luka, Matevž, Matej in Ivan!

Hvala vam!

V.V.

Slovenska pristava

ZAKLJUČEK ŠOLE DR. FRANCE PREŠEREN IN MIKLAVŽEVANJE

V nedeljo, 8. decembra popoldne so se zadnjič v letu zbrali na Pristavi šolarji, učiteljice in starši otrok, da uradno zaključijo šolsko leto.

Vsak razred se je predstavil s prizorčkom, pesmijo ali recitacijo. Tudi šolski zbor je zapel pesmi, ki se jih je med letom učil.

Kot zadnja točka je bila razdelitev spričeval in poslovicev od učencev, ki so dokončali osmi razred. Voditeljica šole Mija Markež je izročila Veroniki Pograjc, Nevenki Pavlovčič, Martini Golob, Franciju Dolinarju, Damijanu Kovačiču in Martinu Urbančiču spominsko darilce in šopek rož. Položila jim je v srce željo, da bi še naprej ostali živi udje pristavske skupnosti ter bi prihodnje leto začeli obiskovati srednješolski tečaj.

Kot uvod k prihodu svetega Miklavža so skrbne učiteljice s pomočjo otrok in staršev pripravile prizorček Miklavževa delavnica. Pristrčen nastop je ustvaril primerno vzdušje za prihod nebeškega dobrotnika. V družbi angelov in parkljev je sveti Miklavž lepo pozdravil otroke in jih

nagovoril, nato pa jim razdelil prinesena darilca. Prisotni so uživali ob tej slovenski navadi, ki je bila letos skrbno pripravljena in v otrocih ni vzbudila nepotrebnega strahu.

BOŽIČ

Na sveti dan je pristavska kapela navedno polna rojakov, ki pridejo voščiti praznike. Tudi letos je bilo tako. Že pred mašo je bilo na dvorišču živahno, pri maši pa so vsi zbrano sledili božičnemu liturgičnemu obredu. Letos sta pri slovesni maši, ki jo je daroval pristavski župnik prof. France Bergant, prepevala kar dva zbora: Mojca Prešern Jelenc je naučila božičnih pesmi šolski zborček, Anka Savelli Gaser pa zbor žena in deklet. Po maši so prisotni kar avtomatično posedli in čakali, kaj bo. Res so najprej otroci ter potem žene in dekleta zapele nekaj božičnih, ki niso v našem „železnem repertoarju“, ki jih ne pojemo ne doma ne v zborih. Prijetne za uho in polne božičnega sporočila so pesmi še posebej razveselile poslušalce.

Božično srečanje se je nato nadaljevalo pri zajtrku med veselim razgovorom.

GB

+ Mojca Majhen

V nedeljo, 29. decembra je zahrbtna bolezen ugrabila iz naše srede Mojco Majhen roj. Zabukovec.

Pok. Mojca se je rodila staršem 15. junija 1947 v Seebodenu na Koroškem (blizu taborišča Spittal). Otroška in mladostna leta je preživela v Slovenski vasi v Lanusu, po poroki z inž. Ivom Majhnom pa sta si zgradila udoben dom v Ramos Mejiji. Živahne narave, kot je bila, je z navdušenjem sodelovala pri Zvezi žena in mater in v odboru Slomškovega doma, kjer je opravljala delo

podtajnice. Še posebno delavna je bila v odboru odseka Zveze žena in mater in še dolgo bo ostala v spominu imenitna modna revija, ki jo je vzorno organizirala l. 1994 v Slomškovem domu.

Ob krsti se je od pok. Mojce poslovila predsednica odseka Zveze žena in mater Pavla Škraba:

Zbrane smo ob tebi, ker si ena od nas in bomo občutile tvojo praznino za vse delo, ki si ga vršila kot podpredsednica zveze. Od vsega začetka si se trudila za naše skupno delo ter delila pomoč osamelemu in potrebnemu rojaku, izvrševala si tudi duhovno materinstvo posebno na področju vzgoje in dobrotelčnosti.

Iz Gospodovih rok si prejela vdano in radovoljno bolezen z vsemi stiskami in bolečinami, kakor so njemu všeč.

Velika je bila tvoja žrtev. — Zato, Gospod Bog, Ti, ki si pot, resnica, življenje in vstajenje sprejmi Mojco k sebi, da bo živela v večni sreči.

Njena smrt je pokazala, kako je bila priljubljena v naši skupnosti. Pogrebne obrede je po pogrebni sveti maši v baziliki Marije Pomočnice v Don Boscu opravil delegat prelat Jože Škerbec na pokopališču Villegas v San Justu. Plemenito ženo bomo ohranili v hvaležnem spominu, užaloščene mu možu, mami in bratu ter ostalim soročnikom pa izrekamo naše iskreno sožalje.

J.T.

+ Helena Malovrh

V ponedeljek, 30. decembra je smrt znova trdo posegla v našo skupnost.

Po mučni boleznih je zaspala v Gospodu Helena Malovrh roj. Zupan.

Pokojna Lenčka se je rodila 8. decembra 1927 v Ljubljani (Moste). Njena mladost je bila v znamenju vojne in begunstva v tujini. Kot mlado dekle je z očetom in bratoma zapustila rodni dom, mama pa je ostala v domovini in šele po dolgih letih ji je bilo dovoljeno združiti se z družino. Po vetrinjski tragediji, kjer je izgubila brata dvojčka Aleksandra, je preživela begunska leta v taborišču Spittal na Koroškem.

Po prihodu v Argentino se je pridružila bratu Hermanu in kar kmalu so skupaj ustanovili družinsko grafično podjetje. Po poroki s Francetom Malovrhom sta v Lomas del Mirador zgradila topel dom, ki so ga razveseljevale hčerke Karla, Klavdija in Sandra, srečno starost pa preživljala v njem tudi Lenčkina ata in mama.

Pok. Lenčka pa bo ostala v spominu stotinam in stotinam otrok in njihovim staršem predvsem kot vzgojiteljica in učiteljica v slovenski šoli. Že v prvih letih je pomagala pok. voditeljici Anici Šemrov in pet let učila nižje razrede, leta 1972 pa je prevzela vodstvo Slomškove šole in ga opravljala prav do nedavnega, ko jo je zahrbtna bolezen odtrgala od otrok. Kaj pomeni toliko let dela v slovenski šoli v Argentini razume lahko le nekdo, ki je to delo

od blizu opazoval in doživljal. Če je danes naša skupnost taka kot je, če se slovenski jezik še toliko ohranja kot se, nosijo pri tem levji delež zaslug prav tako požrtvovalne slovenske učiteljice, kakršna je bila pok. Lenčka Malovrhova. Samo ljubi Bog ve za tisoče zastojnih ur, ki so jih posvetile vzgoji mladine, in le On jim bo naklonil bogato plačilo. Domovina Slovenija je šele v zadnjih letih priznala njih plemenito delo in pok. Lenčki je bilo še dano, da je doživela to priznanje. Dvakrat se je udeležila učiteljskih seminarjev, ki jih je pripravilo ministrstvo za Slovence po svetu Republike Slovenije za učitelje slovenskih šol med izseljenci.

A široko srce pok. Lenčke se pri slovenski šoli še ni razdalo. Spomnimo se le na vsakoletno pletenje velikonočnih butaric, pripravo otroških gledaliških iger, delo v odboru in pri prireditvah Slomškovega doma, sodelovanje pri Zvezi žena in mater... Ljubezen res ne pozna meja! Življenje ji je prinašalo trnja in rož. Bila je rahlega zdravja, pa še skrb za ostarele in obbolele starše. Po smrti ata in mame je utrpela še prezgodnjo izgubo moža Francelja, a močni ženi je Bog naklonil tudi veselje nad vnučki, s katerimi so jo hčerke obdarile.

Množice rojakov, ki so se prišli posloviti na njen dom, so pričale o njeni priljubljenosti: njeni nekdanji učenci, zastopniki organizacij, sosede, rojaki iz Slomškovega doma... Pogrebno sveto mašo v cerkvi Fatimske Device je daroval delegat prelat Jože Škerbec, po obredu pa se je pok. Lenčki zahvalil za delo v skupnosti predsednik

SLOGA sporoča: vsak mesec bodo številke članov s Karto SLOGO (\$ 200.- naložbe) ali Master Card — Carta SLOGA — (po dveh listih) pristali v žrebanje za DVE LETALSKI VOZOVNICI

BUE — LJU — BUE

Obiščimo Slovenijo! Izpolnimo pravočasno pogoje za nagradno žrebanje!

Ne zamudimo ugodne priložnosti! Vse informacije:

Tel. / Faks 658-6574 / 654-6438 / 656-6244 / 656-6565

SLOGA DA VEČ!

V SLOGI JE MOČ!

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Rojstva: 10. decembra 1996 se je rodila Julija Ramos, hči Gustava in Viktorije roj. Poberšnik. 12. decembra 1996 Kamila Marija Baxter, hči Tomasa in Monike roj. Urbančič. 20. decembra 1996 pa se je rodila v Ramos Mejiji Mihaela Bokalič v družini Miha in Alenke roj. Smole. **Čestitamo!**

Krsti: V nedeljo, 5. januarja sta bila krščena v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi, Fernando Tomaž Iglič, sin Danija in Marte roj. Smole. Botrovala sta Stanislav Smole in Danijela Monika Smole por. Fernández. Krstil je g. Bokalič Jože CM.; ter Ignacij Porto, sin Jorgeja in Lojzke roj. Koprivnikar. Botrovala sta Juan Carlos Ale in Martirita Koprivnikar por. Jan. Krstil je g. Petek Janez CM. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je bila v soboto, 4. januarja, krščena Milena Andreja Samsa, hčerka Andreja in Veronike roj. Kržišnik; botra sta Jože Mokorel in Lorena Kržišnik, krstil pa je dr. Alojzij Kukovica. V San Justu je bil

krščen Niko Lofaro, sin Fabiana in Olge roj. Miklič. Srečnim staršem iskrene čestitke!

Poroka. V slovenski cerkvi Marije Pomagaj sta se v soboto, 4. januarja, poročila Andrej Samsa in Veronika Kržišnik; za priče so bili njuni starši Vinko Samsa in Marija Mramor Samsa ter Jure Kržišnik in Lučka Šterbenc Kržišnik, poročil pa ju je dr. Alojzij Kukovica.

V Ljubljani sta se v cerkvi Sv. Cirila in Metoda v soboto, 4. januarja poročila Marjan Schiffrer in Alenka Prijatelj. Želimo jim veliko sreče!

Promocija: Letalski kapetan Jože Novak je pri Argentinskem vojaškem letalstvu promoviral za majorja. **Čestitamo!**

Nova diplomanta: Na pravni fakulteti buenosaireske univerze UBA je dokončal študije Andrej Rode ter postal odvetnik.

Na agronomski fakulteti buenosaireske države univerze je diplomirala Gabrijela Tomazin in prejela naslov „Técnico en Jardinería“. **Čestitamo!**

Smrti: umrl je v Slovenski vasi g. Valentin Barle, oče duhovnikov Franceta SDB in Jakoba, lazarista. Naj počiva v miru!

+ Franci Holosan

22. decembra je nenadoma umrl v Hurlinghamu znani javni delavec Franci Holosan.

Pokojnik se je rodil v Ljubljani (Devica Marija v Polju), kjer je po srednji šoli tudi pričel študij medicine. Obdarjen je bil tudi z velikim risarskim in oblikovalnim talentom, a vojna in revolucija sta mu preprečili nadaljnji študij. V domačem Prosvetnem društvu je mladi Franci našel velike možnosti za prosvetno izobrazbo in je mnogo

Zedinjene Slovenije Marjan Loboda. Predsednik Slomškovega doma Marjan J. Loboda je pa izrekel besede slovesa in zahvale v imenu ustanove, kateri je pokojnica posvetila toliko svoje ljubezni.

Počivaj v miru, draga Lenčka, užaloščenim domačim pa izrekamo naše globoko sožalje!

J.T.

sodeloval pri gledališču, predvsem kot izvrsten scenograf. Ob izbruhu komunističnega nasilja se je pridružil vaškim stražarjem in kasneje gorenjskim domobrancem. To svojo delavnost na Gorenjskem je opisal v zborniku Revolucija okoli Limbarske gore. Po rešitvi iz Vetrinja je preživel begunska leta v taboriščih Keleberg in Spittal, kjer je povsod sodeloval v taboriščnih tiskarnah pri opremi slovenskih taboriščnih listov in drugih izdaj. Po preselitvi v Argentino je ostal zvest grafični stroki, veliko ilustriral slovenske revije in drugo, poklicno pa bil zaposlen v grafičnem podjetju Hermana Zupana. Izredno živahnemu gledališkemu življenju med slovensko skupnostjo v Argentini v tistih petdesetih letih se je Franci kaj kmalu pridružil, aktivno je sodeloval pri Slovenskem izseljenškem odru v Ciudadeli, predvsem kot scenograf in režiser.

Ko se je leta 1961 v Ramos Mejiji osnoval Slomškov dom, pok. Francija kar kmalu najdemo med njegovimi sodelavci. S skupino navdušencev je bil v prihodnjem desetletju duša vsega prosvetnega in kulturnega dela v Slomškovem domu. Kdo bi preštel vse njegovo sodelovanje pri raznih proslavah, nastopih in veličastnih taborih? Nepozabna bo ostala njegova režija množičnih nastopov na prostem kot Štirje letni časi, Kmečka ohcet itd. Vedno je bil poln originalnih zamisli in predlogov. Ko se je dogradila sedanja stavba Slomškovega doma, je na primer zamislil na dvorišču zelen griček in slovensko znamenje na njem, kar je še danes nekako razpoznavno znamenje Doma. Svoje znanje je rad posredoval mladim. Tako je pet let učil v Slomškovi šoli risanje narodnih ornametov, v čemer je bil res strokovnjak, ali pripravljati mladino na različne nastope. Njegova filmska kamera nam je ohranila za zgodovino mnogo prizorov s prireditve v Domu. Zadnja leta je mnogo raziskoval življenje indijancev Mapuches in s filmsko kamero hodil po stopinjah Janeza Benigarja v Neuquenu.

S pokojnim Francijem je legel v grob odlični kulturni delavec, predvsem pa dober človek. Bog mu naj povrne njegovo zavzetost za vse lepo in dobro. Ženi in otrokom izrekamo iskreno sožalje, rojaki pa ga bomo ohranili v lepem spominu. Dragi Franci, naj ti bo lahka tuja zemlja, počivaj v miru!

— šič

Jaz sem Vstajenje in Življenje!

Vsem članom Doma in vsej slovenski skupnosti z žalostjo sporočamo, da sta odšli k Vsemogočnemu po zasluženju plačilo zvesti članici in požrtvovalni odbornici gospe

Helena Zupan Malovrh in Mojca Zabukovec Majhen

Ohranimo ju v v lepem spominu in molimo zanju!

Slomškov dom

*Božja je moč, in tvoja, o Gospod, je milost,
Ti povrneš vsakemu po njegovem delu! (Psalm 61-13)*

30. decembra je umrla gospa

Helena Malovrh roj. Zupan

dolgoletna voditeljica in učiteljica naše šole.

Bog naj ji poplača vse delo in trud, s katerim je vzgajala naše otroke v verskem in narodnem duhu.

Slomškova šola

Všeč je bilo Bogu njena daritev in sprejel jo je. V svoji Previdnosti je preusmeril naše prošnje za njeno zdravje in jo povabil k Sebi. Uživaj, draga součiteljica

Helena Malovrh roj. Zupan,

neminljivo Dobro, v katerega je bilo usmerjeno vse Tvoje življenje. Ostanimo še naprej povezani v molitvi in delu za naš zdomski živ-žav!

Učiteljstvo slovenskih šol

*„Jaz sem vstajenje in življenje:
kdor veruje vame, bo živel, tudi če umrje.“
(Jn, 11-25)*

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je v nedeljo, 29. decembra pri 94. letih zapustila naša draga mama, stara mama, babica in teta

Pavla Selan roj. Vreček

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so jo obiskovali v njeni bolezni in jo spremljali na zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo prelatu J. Škerbcu, prof. F. Bergantu, msgr. Marconu, msgr. G. Zitzmanu, žup. L. A. Jaurisku in žup. Toniju Bidovcu za darovano sv. mašo, poslovilne besede in vodstvo pogreba.

Žalujoci: hčerka Pavla por. Smrekar
sinovi Francelj, Tine, Jože, Ivan, Ciril, Andrej in Tone z družinami
in ostalo sorodstvo.

Argentina — Slovenija.

*Jaz zaupam v tvoje usmiljenje,
moje srce se raduje tvoje pomoči,
naj pojem Gospodu,
ki mi je storil dobro.*

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je po dolgi in trpljenja polni bolezni 9. decembra 1996 odšla k Bogu po plačilo naša draga

Mojca Zabukovec por. Majhen

Iskreno se zahvaljujemo prelatu Jožetu Škerbcu za obiske doma in v bolnišnici, za podelitev sv. zakramentov, molitve ob krsti ter daritev pogrebne sv. maše. Enako se zahvaljujemo dr. Juretu Rodetu za tolažilne obiske, molitve ob krsti in somaševanje v cerkvi Marije Pomagaj v Don Boscu.

Hvaležni smo tudi g. Tonetu Bidovcu, da je oskrbel cerkev za pogrebno sv. mašo, ZSMŽ Slomškovega doma in Našega Doma za vse molitve ob krsti.

Hvala tudi odboru Slomškovega doma in podjetju T. Elemec S.A. za poklonjene vence; in vsem tistim, ki so pokojno prišli kropiti in jo spremljali na njeni zadnji poti.

žalujoci: mož inž. Ivo
mati Marija Zabukovec
brat Franci z družino
svakinja Aleksandra z družino
nečaki Alenka, Irena in Damijan
Francka Gabrenja

Argentina - Slovenija

ZAHVALA

Čutim dolžnost izreči iskreno zahvalo gđ. Mariji Slabe, oskrbnikoma Kristini in Tomažu Rantu, župniku Jožetu Guštinu in vsem voditeljem kolonije za vso skrb in pomoč ob priliki operacije mojega sina Luka v času bivanja v počitniški koloniji Dr. Hanzeliča v Cordobi.

3. januar 1997

Andrej Hrovat

POČITNIŠKA KOLONIJA ZS

SE VRNE V NEDELJO,
12. JANUARJA,
OB 7. ZJUTRAJ
V SLOVENSKO HIŠO.

SLOGA SPOROČA

Pri nagradnem žrebanju 7. januarja t.l. je zadela dve letalski vozovnici BUE-LJU-BUE članica MUTUALA SLOGA št. 384.

Čestitamo!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 65; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

*„Vaše srce naj se ne vznemirja.
Verujte v Boga in vame verujte!
V hiši mojega Očeta je veliko bivališč.
In za pot tja, kamor grem, veste“ (Jn 14, 1.2.4)*

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je v torek, 31. decembra, v 87. letu starosti zapustil naš drag mož, ata, stari ata, gospod

VALENTIN BARLE

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste v tako velikem številu prišli pomoliti za dušo rajnega Valentina, posebno še prelatu msgr. Jožetu Škerbcu in drugim duhovnikom za sveto mašo, molitev in poslovilne besede.

Priporočamo ga v molitev!

Žalujoci: žena Marija, rojena Iglič
hčerka Marica z družino
sinovi: Janko, Mihi z družinama
Franci, Tinko, Jaka in
ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Villa Angela (Chaco), Cleveland, Prevoje

*„Blagor mrtvim, ki so umrli v Gospodu;
odpočijejo se od svojih naporov,
zakaj njihova dela gredo z njimi“ (Raz 14, 13).*

Prijateljem in znancem sporočamo, da nas je po dolgi in težki bolezni v ponedeljek, 30. decembra 1996, zapustila naša mami, sestra, stara mama, teta in sestrična, gospa

Helena Malovrh roj. Zupan

Zahvalimo se prelatu Jožetu Škerbcu za duhovno oskrbo v bolezni in pogrebno sveto mašo, župnikoma somaševalcema Francu Himmelreichu in Gregorju Zitzmanu in dr. Juretu Rodetu ter g. Jožetu Repovžu SDB za molitve ob krsti. Prisrčna zahvala tudi vsem, ki ste ji bili v življenju dobri, nam v težkih trenutkih stali ob strani, jo tako številno prišli kropiti in jo spremlili na božjo njivo.

Predrago mami priporočamo v molitvi in blag spomin.

Žalujoci: hčerke Karla, Klavdija in Sandra z družinami,
brat Herman Zupan z družino,
sestrična Zlata Malovrh z družino,
in ostalo sorodstvo.

Ramos Mejía, Syracuse (ZDA), Slovenija.